

Byla C-37/20**Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį****Gavimo data:**

2020 m. sausio 24 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Tribunal d'arrondissement (Apygardos teismas, Liuksemburgas)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2020 m. sausio 24 d.

Ieškovas:

WM

Atsakovė:

Luxembourg Business Registers

I. Pagrindinės bylos dalykas

- 1 2019 m. gruodžio 5 d. ieškovas WM *Tribunal d'arrondissement de Luxembourg* (Liuksemburgo apygardos teismas) pareiškė ieškinį ekonominių interesų grupei *Luxembourg BUSINESS REGISTRERS* (toliau – G.I.E. LBR) siekdamas, kad būtų peržiūrėtas 2019 m. lapkričio 20 d. G.I.E. LBR sprendimas. Šiuo sprendimu buvo atmestas ieškovo prašymas trijų metų laikotarpiui apriboti prieigą prie informacijos, susijusios su WM kaip nekilnojamojo turto bendrovės YO tikrojo savininko statusu, ir suteikti šią prieigą tik nacionalinėms valdžios institucijoms, kredito įstaigoms ir finansų įstaigoms, taip pat valstybės pareigūnų statusu veikiantiems antstoliams ir notarams.
- 2 *Tribunal d'arrondissement de Luxembourg* – teismas, pateikęs prašymą priimti prejudicinį sprendimą, turi atsakyti į klausimą, ar WM atitinka įstatyme numatytus reikalavimus, kad būtų apribota prieiga prie informacijos, susijusios su WM kaip nekilnojamojo turto bendrovės YO tikrojo savininko statusu.

II. Teisinis pagrindas

1. Sąjungos teisė

- 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, iš dalies pakeista 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/843, kuria iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos ir iš dalies keičiamos direktyvos 2009/138/EB ir 2013/36/ES
- 3 Iš dalies pakeistos Direktyvos 2015/849 14–16 ir 36 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(14) poreikis turėti tikslią ir atnaujintą informaciją apie tikrąjį savininką yra esminis veiksnys randant nusikaltėlius, kurie priešingu atveju savo tapatybę galėtų dangstyti įmonės struktūra. Todėl valstybės narės turėtų užtikrinti, kad jų teritorijoje pagal nacionalinę teisę įsteigti subjektai, be tokios esminės informacijos kaip bendrovės pavadinimas ir adresas bei steigimo ir nuosavybės teisės įrodymas, gautų ir turėtų atitinkamą, tikslią ir atnaujintą informaciją apie savo tikruosius savininkus. Kad būtų didinamas skaidrumas siekiant kovoti su piktnaudžiavimu juridiniais asmenimis, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad informacija apie tikruosius savininkus būtų saugoma už bendrovės ribų esančiame centriniame registre, visapusiškai laikantis Sąjungos teisės. Valstybės narės tam tikslui gali naudotis centrine duomenų baze, kurioje renkama informacija apie tikruosius savininkus, verslo registrą arba kitą centrinį registrą. Valstybės narės gali nuspręsti, kad už registro pildymą būtų atsakingi įpareigotieji subjektai. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad ta informacija visais atvejais būtų prieinama kompetentingoms institucijoms ir FŽP ir kad ji būtų pateikta įpareigotiesiems subjektams, kai pastarieji taiko deramo klientų tikrinimo priemones. Valstybės narės taip pat turėtų užtikrinti, kad kitiems asmenims, galintiems įrodyti teisėtą interesą pinigų plovimo, teroristų finansavimo ir susijusių pirminių nusikaltimų, pavyzdžiui, korupcijos, mokestinių nusikaltimų ir sukčiavimo, atžvilgiu, būtų suteikta prieiga prie informacijos apie tikruosius savininkus, laikantis duomenų apsaugos taisyklių. Asmenys, galintys įrodyti teisėtą interesą, turėtų turėti prieigą prie informacijos apie turimų naudos teisių pobūdį ir apimtį, t. y. apie tų teisių apytikrą santykinę dalį;

(15) tuo tikslu valstybės narės turėtų turėti galimybę pagal nacionalinę teisę numatyti platesnę prieigą, nei numatyta pagal šią direktyvą;

(16) galimybė laiku gauti informaciją apie tikruosius savininkus turėtų būti užtikrinta tokiais būdais, kad nekiltų informacijos nutekėjimo atitinkamai įmonei pavojus;

<...>

(36) be to, proporcingo ir subalansuoto metodo užtikrinimo ir teisės į privatų gyvenimą bei asmens duomenų apsaugos užtikrinimo tikslu valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti išskirtinėmis aplinkybėmis taikomas išimtis dėl nuostatų, susijusių su registruose esančios informacijos apie tikruosius savininkus atskleidimu ir prieiga prie tokios informacijos, kai ta informacija galėtų sukelti tikrajam savininkui neproporcingą sukčiavimo, pagrobimo, šantažo, turto prievartavimo, priekabiavimo, prievartos ar bauginimo riziką. <...>“

4 Iš dalies pakeistos Direktyvos 2015/849 30 straipsnio 9 dalyje nustatyta:

„Nacionalinėje teisėje nustatytais išimtinėmis aplinkybėmis, kai 5 dalies pirmos pastraipos b ir c punktuose minima prieiga tikrajam savininkui gali sukelti neproporcingą sukčiavimo, pagrobimo, šantažo, turto prievartavimo, priekabiavimo, smurto ar bauginimo riziką arba jei tikrasis savininkas yra nepilnametis ar kitaip teisiškai neveiksnus, valstybės narės kiekvienu atskiru atveju gali apriboti tokią prieigą prie visos arba dalies informacijos apie tikrąjį savininką. Valstybės narės užtikrina, kad šios išimties būtų suteikiamos tik atlikus išsamų išimtinių aplinkybių pobūdžio įvertinimą. <...>“

2. Nacionalinė teisė

5 Direktyva 2015/849 buvo perkelta į Liuksemburgo teisę 2019 m. sausio 13 d. Įstatymu dėl tikrųjų savininkų registro įsteigimo.

6 2019 m. sausio 13 d. įstatymo 15 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Kiekvienu konkrečiu atveju ir toliau nurodytomis išimtinėmis aplinkybėmis įregistruotas subjektas ar tikrasis savininkas pateikdami valdytojui tinkamai motyvuotą prašymą gali paprašyti, kad prieiga prie 3 straipsnyje nurodytos informacijos būtų suteikta tik nacionalinėms valdžios institucijoms, kredito įstaigoms ir finansų įstaigoms, taip pat valstybės pareigūnų statusu veikiantiems antstoliams ir notarams, jei ši prieiga tikrajam savininkui gali sukelti neproporcingą sukčiavimo, pagrobimo, šantažo, turto prievartavimo, priekabiavimo, smurto ar bauginimo riziką arba jei tikrasis savininkas yra nepilnametis ar kitaip teisiškai neveiksnus.“

III. Faktinės aplinkybės

7 Ieškovas WM yra 35 komercinių bendrovių ir nekilnojamojo turto bendrovės YO tikrasis savininkas. Kiekviena iš šių bendrovių paprašė, kad prieiga prie šios informacijos, kaip antai apibrėžta 2019 m. sausio 13 d. įstatymo 3 straipsnyje, būtų apribota pagal to paties įstatymo 15 straipsnį, kiek tai susiję su ieškovu, nes šios informacijos atskleidimas gali sukelti jam ir jo šeimai didelę, tikrą ir esamą „neproporcingą sukčiavimo, pagrobimo, šantažo, turto prievartavimo, priekabiavimo, smurto ar bauginimo riziką“. Šie prašymai buvo atmesti 2019 m. lapkričio 19 ir 20 d. G.I.E. LBR sprendimais, iš kurių 2019 m. lapkričio 20 d. sprendimas buvo susijęs su nekilnojamojo turto bendrove YO.

IV. Šalių argumentai

1. WM

- 8 Ieškovas teigia, kad vykdydamas savo pareigas kaip komercinių bendrovių, veikiančių tarptautinėje rinkoje pavadinimu XH, įgaliotasis atstovas jis turi nuolat lankytis nestabilios politinės santvarkos šalyse, kurioms būdingas didelis bendras nusikalstamumas, todėl jam kyla didelė pagrobimo, neteisėto laisvės atėmimo, smurto ir net mirties rizika. Ši rizika dar labiau padidėtų, jei būtų atskleista, jog jis yra vienokio ar kitokio juridinio asmens vadovas ir tikrasis savininkas, nes dėl tokio statuso atsirastų prielaidų, susijusių su šių juridinių asmenų nuosavybe, ir būtų tikimasi didesnės naudos iš pasikėsینimo pagrobti lėšas. Dėl šių aplinkybių ieškovas, be kita ko, yra priverstas naudotis asmens apsauga ir sudaryti specialią draudimo sutartį, kuri padengia pagrobimo riziką ir kurioje būtų numatytos gerokai didesnės įmokos, jei visuomenei būtų atskleistas jo, kaip tikrojo aptariamų bendrovių savininko, statusas.
- 9 Grįsdamas savo prašymą ieškovas pateikia du argumentus.
- 10 Pirma, įstatymu suteikiama apsauga, t. y. galimybė apriboti prieigą prie informacijos apie tikrąjį savininką, turi būti vertinama atsižvelgiant ne į juridinius asmenis, o į tikrojo savininko asmenį. Kitoks požiūris iškraipytų įstatymo prasmę ir tikrojo savininko sąvoką. Taigi, turi būti patikrinta, ar tikrajam savininkui, kaip tokį statusą turinčiam asmeniui, kyla didesnė rizika. Neturi reikšmės tai, kad nagrinėjamu atveju nekilnojamojo turto bendrovė YO nevykdo veiklos, dėl kurios kiltų didelė rizika arba kuri pati savaime keltų tokią riziką.
- 11 Antra, tikrojo savininko statusas turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant į visus juridinius asmenis, kurių atžvilgiu ieškovas turi šį statusą, o ne vien tik į nekilnojamojo turto bendrovę YO. Galimybė apriboti prieigą prie informacijos suteikiama dėl subjektyvios rizikos, kuri kyla konkrečiam asmeniui kaip tikrajam juridinio asmens savininkui. Turėtų būti suteikiama nedaloma apsauga, apimanti visus subjektus, kurių atžvilgiu fizinis asmuo turi tikrojo savininko statusą, jei šis fizinis asmuo gauna šią apsaugą vieno iš šių subjektų atžvilgiu.

1.2 G.I.E. Luxembourg Business Registers

- 12 G.I.E LBR mano, kad ieškovo padėtis neatitinka įstatymo reikalavimų.
- 13 Ji pabrėžia bendrą Europos Sąjungos teisės aktų mintį, kuria grindžiamas 2019 m. sausio 13 d. įstatymas ir kurios esmė – užtikrinti kiek įmanoma didesnę prieigą prie informacijos, susijusios su juridinių asmenų tikrųjų savininkų tapatybe. 2019 m. sausio 13 d. įstatymo 15 straipsnis, kaip bendrojo principo išimtis, turi būti aiškinamas siaurai.
- 14 G.I.E. LBR nesutinka, kad WM galėtų remtis „išimtinėmis aplinkybėmis“ arba „neproporcing[a] sukčiavimo, pagrobimo, šantažo, turto prievartavimo,

priekabiavimo, smurto ar bauginimo rizik[a]“, kaip to reikalaujama pagal įstatymą.

- 15 Dėl sąvokos „išimtinės aplinkybės“ G.I.E. LBR mano, jog faktinės aplinkybės, kuriomis ieškovas vykdo savo veiklą, arba tikrojo savininko turtinė padėtis nėra išimtinės aplinkybės, nes jei būtų sutikta su priešingu teiginiu, tai reikštų, kad 2019 m. sausio 13 d. įstatymo 15 straipsnyje numatyta išimtimi galėtų pasinaudoti daugybė asmenų ir dėl to ši išimtis didžiąja dalimi netektų savo prasmės.
- 16 Dėl sąvokos „rizika“ G.I.E. LBR teigia, kad ši rizika turi būti didelė, tikra ir esama bei turi iš tikrųjų kilti tikrojo savininko asmeniui. Ji ginčija, jog dėl prieigos prie informacijos, susijusios su WM kaip nekilnojamojo turto bendrovės YO tikrojo savininko statusu, „neproporcingai padidėtų tikrajam savininkui kylanti rizika“. Konkrečiau kalbant, ji neigia, kad remiantis šia informacija gali būti padarytos išvados dėl tikrojo savininko turtinės padėties arba kad, net jei ja remiantis būtų galima nustatyti turtinę padėtį, dėl neproporcingai padidėtų jam kylanti rizika.
- 17 Be to, G.I.E. LBR pažymi, kad, kiek tai susiję su nekilnojamojo turto bendrove YO, verslo ir įmonių registre WM yra nurodytas kaip akcininkas ir kad akcininko sąvoka paprastai tapatinama su tikrojo savininko sąvoka. Verslo ir įmonių registre pateikta informacija, kad ir kaip būtų, išliks prieinama visuomenei, todėl prieigos prie informacijos dėl tikrojo savininko statuso apribojimas neturėtų jokios naudos ieškovui.
- 18 G.I.E. LBR taip pat patikslina, kad su tikrųjų savininkų registru susieta paieškos sistema neleidžia vykdyti paieškos pagal tikrųjų savininkų pavardes, o leidžiama tik pasirinkti juridinius asmenis siekiant patikrinti jų tikrųjų savininkų tapatybę. Taigi šios sistemos mechanizmas neleidžia, nebent būtų dedamos itin didelės pastangos, nustatyti visų subjektų, kurių atžvilgiu fizinis asmuo yra deklaruotas kaip tikrasis savininkas.

V. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo vertinimas

1. Dėl sąvokos „išimtinės aplinkybės“

- 19 Siekdamas pasinaudoti prieigos prie duomenų apribojimu, numatytu 2019 m. įstatymo 15 straipsnio 1 dalyje, tikrasis savininkas turi pagrįsti, kad jo atžvilgiu susiklostė „išimtinės aplinkybės“.
- 20 Liuksemburgo teisės aktų leidėjas sąvoką „nacionalinėje teisėje nustatytais išimtinėmis aplinkybėmis“, esančią Direktyvos 2015/849 30 straipsnio 9 dalyje, perkėlė žodžiais „toliau nurodytomis išimtinėmis aplinkybėmis“, manydamas, kad „[n]eproporcinga sukčiavimo, pagrobimo, šantažo, turto prievartavimo, priekabiavimo, smurto ar bauginimo rizika savaime yra išimtinės aplinkybės, kurios gali pagrįsti prašymą apriboti prieigą prie informacijos, esančios [Tikrųjų savininkų registre]“ (Deputatų rūmų teisingumo komiteto nuomonė, kuri visiškai

sutampa su Vyriausybės nuomone, pateikta 2018 m. spalio 8 d. komentare dėl vyriausybės siūlomų pakeitimų).

- 21 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, ar direktyvoje padaryta nuoroda į nacionalinėje teisėje atliktiną patikslinimą gali būti apibendrinta nacionalinėje teisėje nurodant „neproporcingą sukčiavimo, pagrobimo, šantažo, turto prievartavimo, priekabiavimo, smurto ar bauginimo riziką“, t. y. pasinaudojant sąvokomis, kurios jau sudaro Sąjungos teisėje nustatytos teisinės tvarkos taikymo sąlygų dalį, ir kokias išvadas nacionalinis teismas turi padaryti, jei atitinkamu atveju nacionaliniuose įstatymuose nėra patikslinta sąvoka „išimtinės aplinkybės“.

2. Dėl sąvokos „rizika“

- 22 Tikrasis savininkas taip pat turi pagrįsti, kad prieiga prie šių duomenų jam gali sukelti „neproporcingą sukčiavimo, pagrobimo, šantažo, turto prievartavimo, priekabiavimo, smurto ar bauginimo riziką“. Šiuo atveju perkėlimo įstatyme iš esmės pakartojami iš dalies pakeistos Direktyvos 2015/849 30 straipsnio 9 dalies žodžiai.
- 23 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad vertintinos rizikos sąvoka buvo iš dalies pakeista priėmus Direktyvą 2018/843, kuria buvo atlikti šie pakeitimai, ir kad žodžiai „sukčiavimo, pagrobimo, šantažo, smurto ar bauginimo rizika“ buvo pakeisti žodžiais „neproporcinga sukčiavimo, pagrobimo, šantažo, turto prievartavimo, priekabiavimo, smurto ar bauginimo rizika“. Šis pokytis, pridėjus „neproporcingumo“ reikalavimą, gali būti vertinamas kaip tikrųjų savininkų nenaudai atliktas reikalavimų sugriežtinimas siekiant pasinaudoti prieigos apribojimu.
- 24 Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad redakcijoje prancūzų kalba šis reikalavimas įtvirtintas dviem skirtingomis formomis: 36 konstatuojamojoje dalyje kalbama apie „neproporcingą – šioje vietoje tekste nėra kablelio – sukčiavimo, pagrobimo, šantažo, turto prievartavimo, priekabiavimo, prievartos ar bauginimo riziką“, o 30 straipsnyje savo ruožtu daroma nuoroda į „neproporcingą[,] sukčiavimo, pagrobimo, šantažo, turto prievartavimo, priekabiavimo, smurto ar bauginimo riziką“. Toks pat skirtumas yra redakcijoje anglų kalba, bet, pavyzdžiui, redakcijoje vokiečių kalba jo nėra.
- 25 Šis skirtumas gali būti aiškinamas dviem būdais. Remiantis pirmuoju aiškinimu – rizikos reikalavimas įvykdomas, jei tikrajam savininkui kyla neproporcinga rizika, kad ir koks būtų jos pobūdis, arba konkrečių rūšių rizika (sukčiavimas, pagrobimas, šantažo, turto prievartavimas, priekabiavimas, prievarta ar bauginimas), tačiau nebūtinai neproporcinga. Remiantis antruoju aiškinimu – rizikos reikalavimas įvykdomas, jei tikrajam savininkui kyla minėtų rūšių rizika ir kiekvienu atveju rizika turi atitikti vieną iš šių rūšių ir būti neproporcinga.

- 26 Kadangi teksto netikslumo problema negali būti išspręsta išnagrinėjus parengiamąsias diskusijas dėl Direktyvos 2018/843 priėmimo, šis netikslumas turi būti išaiškintas ir dėl to reikia kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą.
- 27 Taip pat, kaip teigia prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas cituodamas WM iškeltą ieškinio pagrindą, siekiant apibrėžti sąvoką „rizika“ kyla klausimas, ar atitinkama rizika turi būti nagrinėjama atsižvelgiant į tikrojo savininko asmenį, kiek tai susiję su jo ryšiais su konkrečiu juridiniu asmeniu, kurio tikrasis savininkas jis yra ir kurio atžvilgiu jis prašo apriboti prieigą prie informacijos, ar reikia atsižvelgti į tikrojo savininko ryšius su kitais juridiniais asmenimis, dėl kurių gali kilti arba padidėti jam tenkanti rizika. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad galėtų būti svarbu išnagrinėti, ar siekiant apibūdinti riziką gali būti atsižvelgta į kitokį nei tikrojo savininko statusą kitame ūkio subjekte, kaip antai įmonės vadovo, darbuotojo statusas arba tikrojo savininko, įmonės vadovo arba darbuotojo partnerio (sutuoktinio) statusas.
- 28 Galiausiai, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas daro nuorodą į G.I.E LBR argumentus ir klausia, ar ieškovo atžvilgiu gali būti pasiremta tuo, kad yra viešai žinoma, jog WM yra juridinių asmenų, veikiančių XN pavadinimu, tikrasis savininkas arba bent jau yra susijęs su šiais juridiniais asmenimis, arba tuo, kad ši informacija yra lengvai prieinama kitais būdais nei galimybė susipažinti su tikrųjų savininkų registru. Taigi Europos Sąjungos Teisingumo Teismui turi būti pateiktas klausimas dėl šio aspekto.

3. Dėl sąvokos „neproporcinga“ rizika

- 29 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas teigia, kad „neproporcingumo“ kriterijus atrodo taikytinas visais atvejais vertinant prašymą apriboti prieigą prie informacijos apie tikrąjį savininką, nesvarbu, ar rizika būtų bendro pobūdžio ar konkreči.
- 30 Taikant šį kriterijų turi būti pasverti du vienodai saugotini interesai. Taigi, aiškinant Direktyvos 2015/849 30 straipsnio 9 dalį reikia atsakyti į klausimą, kokių vienas kitam prieštaraujančių interesų turi būti paisoma taikant šią nuostatą. Pirmasis nuostatos aiškinimas, atsižvelgiant į pagrindinį Direktyvos 2015/849 tikslą, reikštų, jog reikia supriešinti, pirma, – skaidrumo tikslą, kurio siekiama Direktyva 2015/849 tam, kad būtų palengvinta kova su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu, ir, antra, – tikslą apsaugoti tikrojo savininko fizinės ir psichinės sveikatos bei turto neliečiamybę, kuriai gali kilti grėsmė dėl trečiųjų asmenų sukčiavimo, pagrobimo, šantažo, turto prievartavimo, priekabiavimo, prievartos ar bauginimo.
- 31 Taikant antrąjį aiškinimą būtų atsižvelgta į direktyvos konstatuojamąsias dalys, kurios išdėstytos prieš norminę dalį ir leidžia apibrėžti jos taikymo sritį. Neproporcingumo kriterijus, kurio nebuvo Direktyvoje 2015/849, buvo įterptas Direktyva 2018/843, be kita ko, jos 36 konstatuojamąja dalimi. Šioje konstatuojamojoje dalyje paminėta teisė į privataus gyvenimo apsaugą, kuri,

atrodo, apima platesnę ir kartu siauresnę taikymo sritį nei fizinės ir psichinės sveikatos bei turto neliečiamybės apsaugos aspektai (kuriuos matyti iš nuorodų į siekį išvengti bendros rizikos ir (arba) sukčiavimo, pagrobimo, šantažo, turto prievartavimo, priekabiavimo, prievartos ar bauginimo rizikos), taip pat joje nurodyta teisė į asmens duomenų apsaugą, kuri savo ruožtu laikytina esant siauresnio taikymo ne fizinės ir psichinės sveikatos bei turto neliečiamybės apsauga.

VI. Prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvai

- 32 Atsižvelgdamas į visus pirmiau nurodytus argumentus ir abejones, kylančias dėl Direktyvos (ES) 2015/849 30 straipsnio 9 dalies išaiškinimo, kuris yra būtinas sprendimui pagrindinėje byloje priimti, *Tribunal d'arrondissement de Luxembourg* kreipiasi į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą, kad šis priimtų sprendimą dėl toliau nurodytų klausimų.

VII. Prejudiciniai klausimai

- 33 Pirmasis klausimas, susijęs su sąvoka „išimtinės aplinkybės“

1a) Ar 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, iš dalies pakeistos 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/843, kuria iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos ir iš dalies keičiamos direktyvos 2009/138/EB ir 2013/36/ES, 30 straipsnio 9 dalis, pagal kurią prieigos prie informacijos apie tikruosius savininkus apribojimas siejamas su „[n]acionalinėje teisėje nustatytomis išimtinėmis aplinkybėmis“, turi būti aiškinama taip, kad pagal ją leidžiama nacionalinėje teisėje apibrėžti „išimtinės aplinkybės“ kaip atitinkančias „neproporcingą[,] sukčiavimo, pagrobimo, šantažo, turto prievartavimo, priekabiavimo, smurto ar bauginimo riziką“, t. y. pasinaudojant sąvokomis, kurios minėtos 30 straipsnio 9 dalies tekste jau yra nurodytos kaip prieigos apribojimo taikymo sąlyga?

1b) Jei atsakymas 1a klausimą būtų neigiamas ir jei nacionalinėje teisėje, kuria perkeliama ši direktyvos nuostata, sąvoka „išimtinės aplinkybės“ yra apibrėžta tik kaip netinkama nuoroda į „neproporcingą[,] sukčiavimo, pagrobimo, šantažo, turto prievartavimo, priekabiavimo, smurto ar bauginimo riziką“, ar minėta 30 straipsnio 9 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją nacionaliniam teismui leidžiama nekreipti dėmesio į „išimtinių aplinkybių“ reikalavimą, ar šis teismas turi užpildyti nacionalinio teisės aktų leidėjo paliktą spragą ir apibrėžti sąvoką „išimtinės aplinkybės“ savo jurisprudencijoje? Pastaruoju atveju, kadangi minėtoje 30 straipsnio 9 dalyje nurodyta, jog šio reikalavimo turinys turi būti apibrėžtas nacionalinėje teisėje, ar Europos Sąjungos Teisingumo Teismas gali padėti nacionaliniam teismui atlikti jo užduotį? Jei į šį paskutinį klausimą būtų atsakyta

teigiamai, kokiomis gairėmis turėtų vadovautis nacionalinis teismas, apibrėždamas sąvokos „išimtinės aplinkybės“ turinį?

34 Antrasis klausimas, susijęs su sąvoka „rizika“

2a) Ar 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, iš dalies pakeistos 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/843, kuria iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos ir iš dalies keičiamos direktyvos 2009/138/EB ir 2013/36/ES, 30 straipsnio 9 dalis, pagal kurią priegros prie informacijos apie tikruosius savininkus apribojimas siejamas su „neproporcing[a]/[.] sukčiavimo, pagrobimo, šantažo, turto prievartavimo, priekabiavimo, smurto ar bauginimo rizik[a]“, turi būti aiškinama: i) kaip nuoroda į aštuonis atvejus, kai pirmasis iš jų – tai bendro pobūdžio rizika, kuriai taikomas neproporcingumo reikalavimas, o kiti septyni – tai konkrečių rūšių rizika, kuriai netaikomas neproporcingumo reikalavimas, arba ii) kaip nuoroda į septynis atvejus, iš kurių kiekvienas atitinka konkrečią rizikos rūšį ir kiekvienam iš jų taikomas neproporcingumo reikalavimas?

2b) Ar 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, iš dalies pakeistos 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/843, kuria iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos ir iš dalies keičiamos direktyvos 2009/138/EB ir 2013/36/ES, 30 straipsnio 9 dalis, pagal kurią priegros prie informacijos apie tikruosius savininkus apribojimas siejamas su „rizika“, turi būti aiškinama taip, kad šios rizikos buvimas ir masto vertinimas turi būti atliekamas atsižvelgiant tik į ryšius, siejančius tikrąjį savininką su juridiniu asmeniu, kurio atžvilgiu konkrečiai tikrasis savininkas prašo apriboti priegą prie informacijos apie savo statusą, ar turi būti atsižvelgta į aptariamo tikrojo savininko ryšius su kitais juridiniais asmenimis? Jei reikia atsižvelgti į ryšius su kitais juridiniais asmenimis, ar turi reikšmės tik tikrojo savininko statusas kitų juridinių asmenų atžvilgiu, ar turi būti atsižvelgta į bet kokį ryšį su kitais juridiniais asmenimis? Jei reikia atsižvelgti į bet kokį ryšį su kitais juridiniais asmenimis, ar šio ryšio pobūdis turi įtakos vertinant rizikos buvimą ir mastą?

2c) Ar 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, iš dalies pakeistos 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/843, kuria iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos ir iš dalies keičiamos direktyvos 2009/138/EB ir 2013/36/ES, 30 straipsnio 9 dalis, pagal kurią priegros prie informacijos apie tikruosius savininkus apribojimas siejamas su „rizika“, turi būti aiškinama taip,

kad su prieigos ribojimu susijusi apsauga netaikoma, kai ši informacija, atsižvelgiant į kitus įrodymus, kuriuos tikrasis savininkas pateikė pagrįsdamas jam kylančios „rizikos“ buvimą ir mastą, yra lengvai prieinama tretiesiems asmenims kitais būdais?

35 Trečiasis klausimas, susijęs su sąvoka „neproporcinga“

3) Į kokius skirtingus interesus reikia atsižvelgti taikant 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, iš dalies pakeistos 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/843, kuria iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos ir iš dalies keičiamos direktyvos 2009/138/EB ir 2013/36/ES, 30 straipsnio 9 dalį, pagal kurią prieigos prie informacijos apie tikruosius savininkus apribojimas siejamas su „neproporcinga“ rizika?